

DEBRECZEN

A DEBRECZENI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-ASPÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár helyben, házhoz hordva:
Egyszeri ár . . . 12.- kor. Negyedévi . . . 3.- kor.
Félévi . . . 5.- kor. Egy évi . . . 1.- kor.
Egyes szám ára 4 fillér.

Felolós szerkesztő:
SIMON ISTVÁN.

Lapkiadó:
HORVITZ ZSIGMOND.

Előfizetési ár vidékre, postán küldve
Egyszeri ár . . . 18.- kor. Negyedévi . . . 4.50 kor.
Félévi . . . 9.- kor. Egy évi . . . 1.60 kor.
Egyes szám ára 6 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Da. aboe-utca 7. sz. a. — Telefon 412. szám.

Gyászjelentés.

Debreczen, nov. 2.

Egy halottat bucsuztatunk! Talán nem is élt szegény, talán csak képzelet, a vágy adott ideiglenes létet neki, de mégis volt, befurakodott közibénk, egyideig őt isetlenkedett a politikában s hogy csakugyan létezett, bizonyítja az is, hogy tudomást kell vennünk az elmúlásáról.

A magyar politika nagy vajadásainak halavány vérzsgény korcszülötte, a Béka kiszervezett. Addig támasztgatták életre, addig öltöztették nap-nap után új ruhába, hol cifrába, hol szürkébe, addig babusgatták, ölelgettek, amíg végre megeunta a vezérbácsik hazug bókáját és udvarlását és egyszerűen a faképnél hagyta őket. Most már csak a másvilágról integet feléjük! Hogy talán nagy megdöbbenést és mély szomorúságot okozott ez a halál a hazafiúi keblekben? Ezt a legvakmerőbb fantáziával sem lehet mondani. Titkon talán még örülnek is neki azko, akik látszólag a legbuzgóbban működtek közre a tiszteletreméltó elhunyt nagykorúsításán, emígy fohászokdván:

— Uram, a mi lelkiismeretünk tiszta, mi megtettük kötelességeinket, hiven és önzetlenül és elleneinkre vessen az, aki nemzeti szeren-

csétlenséget lát a mi fáradozásaink eredménytelenségeiben.

Ha ez a büszke, de annál hazugabb frázis azért született, hogy a visszavonhatatlanul meghalt béke sírfeliratául szolgáljon, akkor ideálisan megfelelne céljának, mert hiven és benső erővel jellemezné azt a nagy ismeretlent, akit ma a politika sírdombja alá temettek. Béke tehát nincs, nem volt és belátható időben nem is lesz.

Meg vagyunk győződve róla, hogy Khuen ur éppen azzal az obligát mosollyal fogadta ezt a gyászjelentést is, mint minden más olyan hirt, ami neki nagyon-nagyon kellemetlen. Pedig ez az. Mindenki tisztában lehet vele ugyanis, hogy az ellenzéki harc továbbá kiméleteken, sőt ha szükséges lesz, még radikálisabb folytatása a Khuen-kormányának meg fogja adni a kegyelem-döfést. Az események logikájából és egymásutáni rendjéből következik ez, a drámai igazságszolgáltatás kéréhetetlen szigorúságával. — Mert hisz mi lesz az első következtetése a béke halálának? Mindenesetre az, hogy Berzeviczy Albert házelnök, aki az egész akciót megindította és végigfolytatta a korrekt parlamentáris érvek törvényeinek értelmében az általa képviselt ügy bukásából saját személyére nézve is levonja a konzekvenciákat. A Ház elnöki méltóságában tehát, miután Berzeviczy lemond, változás fog beállni és jön Tisza. A geszti Chantekler eléri

álmai netovábbját. Kezébe ragadja a Ház elnöki vezetését és úgy garázdálkodik a házszabályokkal, a törvényekkel, az ellenzékkel, az egész parlamenttel, ahogy neki jól esik. Tisza ur erről halálosan meg lehet győződve, mert ez a meggyőződése már az aradi beszámoló konok fanatizmusából is kilobbant.

Tisza tehát jönni fog, utja azonban nem lesz rózsákkal behintve, mert a nemzet jogainak védelmében egy mindenre kész és halálosan elszánt ellenzék talál magával szemben, amely még az elnökválasztást is megobstruálja. Az elnöki széket tehát csak heteken át tartó küzdelmek után foglalhatja el Tisza István és ha elfoglalta, akkor látja majd csak, hogy sokkal tehetlenebb, akcióra képtelenebb, mint az a sokszor lesajnált Berzeviczy. Az egész ellenzék tömör falanksza mered szembe majd a fenyegető parlamenti erőszakkal. A két függetlenségi párt, Andrassy tábora, a pártonkívüli függetlenségek, a néppárt mind odavetik magukat a tobzó többségi önkény elé és ha az erőszak csakugyan lecsap a magyar törvényhozás ősi jogaira és szabadságára, a legkiméletelebbül fogja megtorolni a merényletet.

A béke tehát meghalt és ha cinikusok akarnánk lenni, hozzá tehetnénk, hogy jól tette. Az életből haszon nem igen származott volna a nemzetre, a halála azonban egy táborba so-

A gyilkos.

Írta: Tárnay Iván.

— Kapitány ur, jelentkezni jöttem. Megöltem egy leányt. Egy órával ezelőtt lelöttem Sallay Gizát.

— Nem, nem vagyok örült, se részeg. Teljesen eszemnél vagyok és tudtában annak, amit tettem.

— Engedelmeivel leülök, mert alig állok. Elmondok mindent, úgy ahogy történt. Nem, hogy mentsem magamat, de hogy némiképpen magyarázatát adjam annak a borzasztó tettnek. Hanem kapitány ur, adjon egy cigarettát, az kissé megnyugtat. Köszönöm.

— Ön ismeri családjukat és ismerte Sallay Gizát is, hiszen városzerte emlegették — sajnos — az apámmal kapcsolatban. Valószínűleg ön is megbotránkozott rajta, mint mindenki, hogy egy ötven éves férfi, kinek felnőt fia van, hogy teheti ki magát ennyire a világ nyelvének. Pedig az apám nem kárhóztatható, legalább nem mindenben. Az a némbor megbabonázta, a rabjává tette. Elfelelt érette mindent, családot, társadalmat, a multat, a jövőt. Nála töltötte minden idejét, minden perce az övé volt. Én tudtam a dologról, mert mindig vannak jó barátaink, kik a nekünk kínos dolgokról tudatnak, hanem nem tehettem ellene semmit, mig most ezt a véres pontot nem tettem a história végére

— Mi köztünk és édes apánk között sohasem volt meg az a benső viszony, amely megszokott lenni a gyerek és szülői között. Mi féltünk apánktól, de nem szerettük. Hanem édes anyánkat valóságosan imádtuk. Különösen én, a legkisebb, amolyan későnjött gyerek. Én maradtam legtovább a szülői háznál. Minden időmet édes anyám mellett töltöttem. Együtt róttuk az erdőt, vagy üldögéltünk a hosszú őszi alkonyatokon a lassan sötétedő szobában. Nekem nem voltak diákcsinyjeim, bakfis ideáljaim, mint jogász nem jártam társaságba, se kávéházba. Nem, mintha anyámasszony katonája lettem volna, de mert valami ösztön készítetett rá, hogy az elvesztett hitves ismeret hatványozott gyermeki szeretettel pótoljam. Hányszor vártuk ily szomorú kettesben édes apámat. Ő simogatta a fejem, én meg a kezét csókoltattam. Hányszor hullott egy-egy le nem törölt könnyű a haajmra. Hányszor suttozta édes anyám, talán önkéntelenül:

«Csak te ne volnál, csak te ne volnál, hej, de másképp csinálnám!»

— Akkor nem értettem a szavakat és nem érttem a könnyeket, csak ösztönszerűleg közelebb simoltam szegény anyámhoz. Pedig a bánat nem szépit. Öregét csinál az emberből. Azt se szépet. Édes anyám is hamar öregedett, mig apám most, ötÉven éves korában is javakorabeli férfi. És ez volt a végzete. Hizelegni akart vele húságának, hogy ő tultesz a fiatalokon és úgy forgott a nők körül, mnit egy husz éves ficsur.

— Sallay Giza engem tanított zongorázni, így jött a házunkba. Csunya, de szellemes leány volt. Maga a raffineria. Teljesen behálózta édesapámat s hat éves viszonyunk most én vetettem véget ezzel a golyóval.

— Ezelőtt három évvel elkerültem otthonról. Egy oláh fészekben, mint aljárásbíró robotolt itthon. Három év óta nem voltam itthon, mert nem akartam az apámmal találkozni. Ez alatt a három év alatt megtanultam sirni. Megtanítottak rá édes anyám levelei. Hívtam, jöjjön hozzám, hagyja itt ezt a poklot. Nem jött.

«Nem megyek fiam. Nem tehetem apád és a világ miatt.»

— Mikor az egész város ujjal mutogatott rájuk, ő még akkor is kimélte a férje nevét és kerülte a botrányt.

— Pár nap előtt sürgőnyt kaptam, hogy ha életben akarom találni, jöjjenek azonnal. Bátyámat már itthon találtam. Igen levert volt. Hiszen ismeri a kapitány ur, kissé könnyelmű fiu. Kártyán vagy hetven forint idegen pénzt vesztett. Nem tudja előteremteni. Kérte apámat, hogy adja kölcsön az összeget, ne törjön pályája derékban ketté ilyen csekélység s egy boros fővel elkövetett botlás miatt.

«Nincs! Nekem nincs! Anyátok igen sokba kerül. Az orvos, a patika. Azt hiszitek, hogy én lopom a pénzt. Segits magadon, ahogy tudsz. Rám ne számíts, nekem nincs egy krajcárom se. Többet nem is kért, én teremttem elő a

Pénzt takarít meg!

Külön mérték osztály

ha férfi-, fiu- és gyermekruha szükségletét **szabó MIKLÓS** czégnél **Piacz-u. 61. sz.** a Szent-Anna-utczával szemben szerzi be, ahol **téli kabátok** és **öltönyök** már **20 koronától** kezdve kaphatók. Nagy raktár mindennemű férfi-, fiu- és gyermek ruházati cikkekben. **gyerek-ruha osztály!**

dorta össze újra a parlamentben az összes nemzeti elemeket, akikkel megküzdeni harminchárom Tisza István sem lenne képes. De hiszen nem is nehéz győzniök, mert övék minden igazság és alkotmányos jog s ha egyebet nem tenének, mint fennen hirdetni a nemzeti kötelesség tiszta evangéliumát, akkor is övéké lenne a történelmi igazságosztás legszebb babérága.

A Hortobágy hasznosítása.

Bizottsági ülés a városházán.

A Hortobágy hasznosításának évek óta húzódozó ügyében tegnap ismét jelentős lépés történt. Amint ismeretes a Hortobágy hasznosítására Kubik Gyula mérnök nagyszabású tervet adott be a városhoz amelyre tárgyalására Kovács József polgármester összehívta a Hortobágy hasznosítására kiküldött bizottságot. A tervet annak idején ismertettük s megemlékeztünk arról is, hogy a város a kormányval már megállapodásra jutott 3000 hold öntözésére nézve. A Kubik-féle ajánlat azt az eszmét adta a bizottságnak, hogy a hasznosítást szélesebb alapokra helyezze s házi kezelésben valósítsa meg.

A hortobágyi bizottság alaposan megvitatta a kérdést s az a felfogás domborodott ki, hogy a hasznosítást a városnak kell létesíteni. Ezért megbízták az elnökséget, hogy tárgyaljon Kubik Gyulával arra nézve, hogy jöjjön Debrecenbe s egy összehívandó újabb értekezleten vegyen részt, egyben tegyen javaslatot, a városnak, vajjon hajlandó-e részt venni a hasznosítás vezetésében az esetre, ha azt a város viszi keresztül.

Részletes tudósításunk az ülésről a következő:

Az ülésen Kovács József polgármester elnökölt. Jelen voltak: Magoss György, Aczél Géza, főmérnök, Medgyaszay Miklós, Márk Endre, Szentessi János, Jármay Tamás, Kertész Imre.

Kovács József polgármester megnyitotta az ülést s felhívta a bizottságot, hogy nyilatkozzék

pénzt. Ez már ma történt. Délelőtt anyáék igen rosszul lett, erős vérhányás fogta el. Bátyám mellette maradt, én pedig orvosért futottam. — Mint tudja kapitány ur, Kardos doktorhoz a ligeten rövidebb az út, azért én is arra mentem. Egy kanyarulatnál bokrok közt eldugott padon ült édes apám és Sallay Giza. Valami megállított. Tisztán hallottam minden szavukat. A lány beszélt:

«Nyolcvan forintért meg lehet venni. Szeretném, ha az enyém volna.»

«Ha csak annyi a baj», szölt apám s tárcájából egy százast nyugtolt át a leánynak.

Ekkor már nem bírtam magammal s eldugorttam.

— Édes apám, hát most van pénze?

Óriási meglepetés. Mindkettlen felugrottak s pár pillanatig farkasszemet néztünk. Nekem remegett minden porcikám az izgalomtól. A lány gunyosan mosolygott, mitől minden vérem az agyomra tolt. Azt hittem, meg kell minden eremnek pattani. Végre apám kissé magához tért s rám kiáltott:

«Hát te nem tudsz köszönni?»

— Mifelénk szajháknak nem köszönnék!

«Nesze kölyök szajha!» és arcul csapott. A lány elkacagta magát, én előttem elsötétültem a világ, azt se tudom, mikor, azt se, hogyan, előrántottam Browningomat és rálöttem Gizára. Még láttam, hogy összeesik, hogy apám mellétéredl s aztán elkezdtem szaladni s futva értem haza. Az orvosnál nem is voltam. Már nem is kellett. Édes anyám, míg odajártam, meghalt... apám azalatt a maitressét ápolta.

— Most itt vagyok. Ugy-e, nem tehettem másként, ugy-e, ön is így tett volna? Köszönöm. Kapitány ur, az égre kérem, ne tartóztasson le addig, míg el nem temetik az anyámat. Hadd maradjak vele az utolsó percig. Aztán jöjjen, aminek jönni kell.

a Hortobágy hasznosítása ügyében. Szükséges, hogy ez alkalommal az állami ajánlat válassza a Kubik-féle terv vetésének tárgyalás alá.

Ezután felolvasták a Kubik-féle tervezetet, amelynek lényege az, hogy a város adja át a Hortobágyot ötven évre Kubik öntözési műveket létesít ott. Az 50 év elteltével átengedi a készítményeket a városnak. Az állatlegeltetési díjakat a várossal együtt állapítja meg s bizonyos részesedést hajlandó ebből a városnak biztosítani. — Vállalja a Hortobágyot felmerült 160 ezer korona kiadást és fizet a városnak 100 ezer koronát évenként. A pusztából 12 ezer holdat gazdálkodás céljaira fog berendezni. A beruházásokat a saját költségén fogja eszközölni.

Kovács József polgármester megjegyzi, — hogy a Kubik-féle ajánlattal lehet-e most egyidejűleg a állami tervvel foglalkozni.

Márk Endre kérdésére Aczél Géza kijelentette, hogy Kubik Gyula komoly ember, akinek megbízhatóságához szó sem fér. A tárgyalásokat vele meglehet kezdeni.

Kovács József polgármesternek is hasonló a véleménye Kubikról.

Márk Endre ezek után azt kérde, hogy biztosít-e garanciát Kubik?

Aczél Géza szerint Kubik, minélyt a városból pozitív választ kap, megalakítja a részvénytársaságot. Az előkészítés 2 esztendőre igényel s ez az idő is nagy költséget emészt fel. Már ez is elég garancia.

Márk Endre megjegyzi, hogy a földművelési miniszterium tervét sem szabad elvetni.

János Zoltán: A kérdést úgy kell megoldani, hogy a város és a gazdaközönség igényei és érdekei is kielégítenek. Két mód áll választás céljaira. Az öntözésnek házi kezelésbe való vétele és a Kubik-féle ajánlat. A kétőt kell összehasonlítani. Kubik terve szerint a város 10 év alatt évente 470 ezer korona bevételben részesülne. Adóban megtakarít a város 160 ezer koronát. Kubik fizet 100 ezer koronát s legelőbérben kap a város 210 ezer koronát. Ha a város házi kezelésbe veszi a Hortobágyot, s fel vesz 8 millió korona befektetési tőkét, ennek 5 százalékos amortizációja 400 ezer korona. Ezzel szemben a 12 ezer hold föld, mely gazdálkodásra lesz berendezve, bérjévedelmét 400 ezer koronát hozna, legelőbérben 960 ezer koronát kap, összesen 1 millió 360 ezer korona. Ebből levonva a 160 ezer korona adót, és 400 ezer korona amortizációt, marad 720 ezer korona. Ez az összeg áll a fenntartási költségekre rendelkezésre. A két tervet tehát egybe kell vetni s alaposan tanulmányozni.

Szentessi János ellenzi azt, hogy a város 50 évre kiadja a kezéből a rendelkezés jogát a Hortobágyon. Nem tartja a Kubik-féle tervet elfogadhatónak, Nem lát garanciát arra, — 30 ezer mára legelhet a Hortobágyon.

Medgyaszay Miklós János Zoltánnal egy állásponton volt, de az elmondottak után úgy véli, hogy Kubik Gyulát be kell vonni a tárgyalásokba. Szerinte egy értekezletet kell tartani s meghívni Kubikot, hogy tegyen részletes költségvetést, esetleg úgy hogy Kubik készítsen tervet arra nézve, hogy a város házi kezelésben létesítse az öntözést.

Kovács József polgármester annak eldöntését kéri, hogy tárgyaljon-e a város az állammal és Kubikkal. Felvegyék-e az 500 ezer korona kölcsönt és kísérletezzenek-e a 3000 holdnyi területen.

Medgyaszay Miklós szerint az állammal teljesleges tárgyalni.

Aczél Géza főmérnök kijelenti, hogy Kubik tervének alapeszméjét el lehet fogadni minden kételkedés nélkül, mert a város és a gazdaközönség érdekei kielégítenek. A külföldi hasonló műveket tekintve, megállapítható, hogy a Kubik-féle terv reális. A kísérletezés benne van a Kubik-féle tervben is s most már az a kérdés, vajjon ugyanezt végre lehet-e hajtani a közigazgatás nehézsége miatt. A mellett van, hogy a város házi kezelésben oldja meg az öntözést, de aggályai vannak e tekintetben. A fő az, hogy a hasznosítás végrehajtsék. — Másodrendű kérdés az, hogy ki hajtsa végre, a város-e, vagy vállalkozó. A megkötendő szerződésbe bele kell foglalni, hogy a városnak joga legyen időközben is megváltani a Hortobágyot. Indítványozza, hogy mit kíván az eset-

ben, ha a város házilag csinálna meg az öntözést és ő vezetné a munkálatokat.

János Zoltán helyesli ezt a felfogást és örülne annak, ha Kubikot megnyerhetné a város hogy a házi kezelésben létesítendő öntözést ő vezetné.

Szentessi János kijelenti, hogy a gazdaközönség a város jóindulatát szívesen veszi, de erőszakot nem tűrhet e kérdésben.

Kertész Istvánnak ugyanez a felfogása.

Jármay Tamás főmérnök szerint az állami tervet, valamint a Kubik-féle tervet lehet tárgyalni, de egyesíteni nem. A két tervvel szemben azt ajánlja, hogy a város a gazdaközönséggel csinálja meg a bérletet. Ezután a gazdák van a sor, hogy miként használja a Hortobágyot.

Magoss György Jármay Tamás eszméjét azért nem tartja kivihetőnek, mert az öntözést elejti. E nélkül pedig lehetetlen hasznosítást végrehajtani. Azt kívánja, hogy Kubikot hívják meg s tegyen kijelentést, vajjon elvállalja-e a városi hasznosítás vezetését.

A bizottság úgy határozott, többek felszólalása után, hogy egy újabb értekezletre meghívják Kubik Gyula mérnököt, aki majd részletes felvilágosítást ad arra nézve, hogy hajlandó-e a város házi kezelésben létesített hasznosítását vezetni.

Városi bizottsági tagok választása.

Függetlenségi jelöltek.

A függetlenségi és 48-as párt intező bizottsága az utcai, illetve kerületi választmányok ajánlatának figyelembevételével, november hó 2-án tartott ülésén véglegesen megállapodott azokra a jelöltekre nézve, akikre a november 16-án megtartandó bizottsági tagválasztáskor pártunk tagjai szavazni fognak.

A jelöltek a következők:

Péterfiai kerületben: Török Péter tanár, Márton Imre, dr. Haendtel Vilmos, Ménes Mihály, Jóna János, Thiesen Arthur, Kertész László.

Csapó-utcai kerületben: Bácsi András, Kovács János, dr. Kiss Gyula, ifj. Schwarz Vilmos, Varjas János, Várray János.

Hatvan-utcai kerületben: Kovács Lajos, Mike Ferenc, Salánky Ferenc, Szatmári Ferenc, Szilágyi Bálint, Nagy Pál, Sarkadi Ferenc, Szűcs István.

Piac-utcai kerületben: Csanak János, ifj. Horváth János, dr. Szöllős Dezső, Grósz Nagy Ferenc.

Kossuth-utcai kerületben: Dicsőfi József, dr. Kőrösi Kálmán, Herczeg János, Rochlitz Arthur, Juhász Ignác, Pethő István, Varjassy Imre, Kelemen Gábor.

Egy-két helyre még a városi párt jelölteinek a neve jön, mert pártunk igen előnyös paktumot kötött a városi párttal a mostani választásra vonatkozólag. Ott a mi összes jelölteinket elfogadták, természetesen nekünk is el kellett fogadnunk az ő néhány emberüket. —

Ezeknek a neveit később közöljük.

Addig is annak az óhajításunknak adunk kifejezést, hogy a biztos győzelem érdekében minden párttag tartsa kötelességének a fenti megállapodást betartani s aszerint szavazni. — Szétforgácsolt erővel semmire sem megyünk s az ellenfél esetleg játszva győzhet, míg így a győzelem feltétlenül a miénk.

Forman
nátha ellen
Hatása meglepő! Szelence ára 40 fillér

Az olasz-török háború

Támadnak a törökök.

Elkeseredett ütközet Tripolisz körül.

Konstantinápoly, november 2. Október 30-án feladott tripoliszi távirat, amelyet tegnap későn este kapott meg a vezérkar, azt jelenti, hogy a török sereg ismét két erődöt vett vissza az olaszoktól Tripolisz környékén, s így most már mind a hat külső erőd a törökök hatalmában van, de a küzdelem nagy elkeseredéssel tart tovább.

Berlin, november 2. Djerbából (Tunisz) a következő távirat jött Berlinbe:

Tegnap délután 3 órakor annyira előnyomultak a támadó törökök, hogy először csaptak le 70 milliméteres gránátjaik Tripoliszban. Két löveg a német konzulátus épületének törszomszédságában ütött le, de nem tett kárt. Péntek óta mindennap szakadatlanul folyik a csata, az olasz hadihajók és a tüzérség ágyúütegei egyre dörögnek.

Tripolisz környékén rémesen pusztít a kolera. Különösen az arabok és zsidók között nagy a halandóság.

Chiasso, november 2. A Corriere della Sera tudósítója jelenti, hogy a törökök tegnap Heli község mellett, amely alig harmadfél kilométer távolságra van Tripolisztól, általános támadást intéztek az olasz harcvonal ellen s ágyúik szakadatlanul működtek, de nemsokára az olasz hadihajók ágyúi elnémitették a török ütegeket. A törökök halottai meghaladják a százat.

Konstantinápoly, november 2. A képviselőház tegnapi ülésének vége felé felolvasták Sulejman Berni képviselő táviratát, amely így hangzik:

Önkéntes csapataimmal Saliehigh nyomultam előre. Ez Tripolisz külvárosa. A csata véres volt. A küzdelem még tart.

Róma, november 2. Gavotti olasz műszaki hadnagy, az olasz aviatikusok egyik legügyesebbike Tripoliszból felszállott repülőgépen s dél felé tartott, hogy kikémlelje az ellenséget. Mikor a török tábor felé ért, négy bombát hajított le. A dinamitombák felrobbantak s mint Gavotti hírül hozta, iszonyu pusztítást tettek a törökök közt.

Berlin, november 2. A Morningpost kiküldött tudósítója október 31-iki kelettel jelenti Djerbából: Tripolisz környékén elkeseredetten harcolnak. Az olaszok széles ívben foglalták állást a város körül, ágyúik pillanatig sem szünetelnek, de úgy látszik, hogy hátrányban vannak. A törökök és az arabok az oázis sűrűségeiből támadnak. Erre való tekintettel Caneva főparancsnok kiadta az utasítást hogy Tripolisz környékén az olajerdőt és a pálmaligeteket föl kell gyújtani, mert azok a törököknek fedezetet nyújtanak s az olasz ágyúk hiába pazarolják lövegeiket. Az olasz katonaság elpusztította az olajültetvényeket s ezzel évtizedekre megfosztotta a tripoliszi arab népet egyik fő keresetétől. Az olasz helyőrség minden nap várja hazulról a tizezer főnyi segédszereget. Tripolisz, Benghazi és Homs megtartására legalább száz ezer ember kell.

Tripoliszban dühöng a kolera és a járvány rémesen terjed, ami nem is csoda, hiszen a város sáncai között több mint háromezer holttest hever temetetlenül.

Róma, november 2. A külföldi katonai ártások tegnap szállottak partra Tripoliszban.

A szép Rózsika regénye.

Romantikus leányszöktetés.

Idestova minden történet megváltozik már, eltér régi sablonjától. Talán a mezők liliomát sem úgy ruházza már a jóistenke, mint azelőtt. Mi már legalább tudjuk, hogy ez már másféleképpen történik. Eltűnt egy nagyon szép leány és a bájos liliomot bizony egy puha, öblös automobilban ruházta fel szerelmes lovagaj.

A regényes történet szereplője a legcsinosabb, a legvállalóbb fiakkeres volt, aki valamikor a saját passziójából hakurászta a legtüzezebb lovakat. A régi világból még mindig tekintélyes vagyona, a régi szilajság s a lovak iránti rajongás maradt meg. Így lett. V. Feriből snájdig, gummirádlis fiakkeres. És ámbátor feleséges ember volt már, mégis mélyen nézett egy kisleány szemébe. F. Rózsika a szépleány, nevelt leánya egy gazdag koresmárosnak. Természetes, hogy hallani sem akartak a feleséges ember szerelméről. S hozzá még vallásbeli különbség is volt a szerelmesek között.

A tilalom nem fogott. A napokban eltűnt a szép Rózsika. A varrógépe mellett ült, mikor egyszercsak felállt, kiment az utcára. A félcelő pamut, meg a centiméter a nyakában lógott, mintha csak a szomszédba menne. És nem tért vissza többé.

Nevelő szülei kutattak utána s most tudták meg, hogy nagyon romantikus körülmények között a szerelmes férfi szöktette meg a leányt. A tulsó utcasarkon várt rá gummirádlissal. — Karjaiba kapta a leányt és robogtak el a piacra. Itt már tüszögve állt egy ablakos, zárt automobil. A fiatalok beültek s pár pillanat múlva elhagyták a várost. A soffőr csak bámult, mikor a pályaudvaron, a borzas, egyszál ruhás leány helyett egy fátyolos, talpig kabátos, prémes, elegáns hölgy lépett ki az autóból. Utközben öltözött át. A szerelmes férfiú ugyanis előre gondoskodott az összes ruhákról s egy nagy bőröndben már elhelyezte előre a kelengyét az automobilban.

A pályaudvarról a legközelebbi vonattal elutazott a szerelmespár. A szöktetés — kétségkívül nagyon ötletes volt, mintául szolgálhat a mozi filmgyárosainak is. Olyan regényes és ötletes volt ez a szöktetés, hogy — a férfi elhagyott felesége nem is tudja eléggé méltányolni.

Éhbért kérnek az állam rabszolgái.

A debreceni állami tisztviselők a drágaság ellen.

A kevéssel ezelőtt hihetlenné gondolt és még folyton fokozódó drágaság megszólaltatta a debreceni állami tisztviselőket. A kormányhoz intézett folyamodványban panaszozzák el a helyzet nyomasztó voltát és kérnek — legalább ideiglenes segítségül — drágasági pótlékot. A kérvény, amelyet a város főispánjainak és képviselőinek is átnyújtottak, következőképen szól:

Nagyméltóságú m. kir. kormány!

Nehéz szívvel és majdnem orcapirulással lépünk ismét Nagyméltóságok elé jelen kérelmünkkel, nemcsak azért, mert érezzük anyagi helyzetünk nyomasztó súlyát és mélt. kétség és remény váltakozik bennünk lépésünk sikere iránt, hanem mert nem mesterségünk a folytonos kéregetés, mert nekünk fáj legjobban a magyar állam tisztviselőjét oly gyakran látni a zaklató könyörgő képében. De kénytelenek vagyunk e magunkra nézve is megalázó lépést tenni, mert a legelső szükség ellen keresünk mentességet.

Megbántanók Nagyméltóságokat, mint kormányférfiakat, ha az országzserte duló ször-

nyü drágaságot részletesebben akarnók ismertetni, hisze na hírlapok felszólalásai és az érdekeltek panaszszavai már rég eljutottak Nagyméltóságok szeméhez szeméhez és füléhez. De azt legyen szabad kijelentenünk, hogy ha előző kérvényeinkben, különböző irányú felterjesztéseinkben sötétebben színeztük volna is a viszonyokat, ha egyszer-másszor talán tuloztunk volna is, a mai valóság meghaladja minden szándékos vagy szándéktalan naggyításunkat, mert élelem és ruházat, lakás és tüzelőanyag a drágaságnak oly fokát érte el, amilyenre néhány évvel ezelőtt közzülünk a legaggódóbb lelkü sem gondolt soha. Nemcsak a fűs, a tej, a fűszt ára emelkedett 50—100 %-kal, hanem a mai szörnyü drágaságban még burgonyára és babra sem utasíthatják a gazdagok a szegény embereket, mert abból a burgonyából, melynek kilója 3—4 fillér helyett 8—10 fillér, abból a babból, melynek literje 15—20 fillér helyett 40—50 fillér, nem juthat jóllakásig. Kivált ha azt is tekintetbe vesszük, hogy amivel meg kefené a leggyeyszerűbb élelmiszereket főzni, a fának az ára 20—24 koronáról 48—50 koronára szökött köbcentenként. Ha ez a szörnyü drágaság még sokáig tart, akkor bizvást feledésbe mehet Magyarországának századokon át büszkén viselt, költők által megénekelt neve: Tejjel-mézszel folyó új Kanaáné s helyet adhat ennek a szomorú megnevezésnek: éhségnek és inségnek földje.

Bizonyos, hogy a drágaság terhe minden társadalmi réteget nyom, de egyet sem oly súlyosan, mint a tisztviselőket, főképp az állami tisztviselők osztályát. Mert míg a termelő, az iparos, a kereskedő, a munkás, valamint a favágótól a cukorgyárosig mindenki a szabad foglalkozás embere, a ránehezülő terheknek jó részét átháríthatja a társadalom más elemeire, addig mi tisztviselők tehetetlenül állunk a drágaság rémével szemben, mert nekünk nincsenek megrendelőink és vevőink, munkáltatóink és ügyfeleink, akiknek rovására kárpótolhatnánk magunkat. Előttünk más út nincsen, mint munka- és kenyéradónknak a magyar államnak bölcs kormányához fordulni és Nagyméltóságok jóakaró belátásától és méltányos jóakarától kérni a segítséget. Sürgősen kérünk a Nagyméltóságú Kormánytól megfelelő drágaság pótlékot, mert az állami tisztviselői kar alsóbb osztályait már most a tél beállta előtt fenyegeti az éhezés és fázás, de felsőbb osztályai is mind szűkebbre szorítják legfontosabb szükségleteik kielégítését. A drágaság elemi csapásként tört reánk s valamint tüzvész, árvíz, földrengés alkalmával rendkívüli segítőeszközhez nyul a kormány, hogy hogyan kemeljük és várjuk most a rendkívüli drágasági pótlékot, amelyet az állam nehézz pénzügyi helyzetére való tekintettel sem lehet s szabad az anyagi romlás szélén álló tisztviselői kartól megtagadni.

Az állam nehéz helyzetét mi si méltatjuk, éppen azért nem sürgetjük ezúttal az országos kongresszus által több ízben előterjesztett egyéb kívánságaink teljesítését, a lakpénznek a katonatisztviselőkével való egyenlősítését, a családi pótlék életbeléptetését, a nyugdíj és özvegyi ellátás igazságosabb rendezését. De annál több joggal kell kérnünk a drágasági pótlékot, a hirtelen ránk szakadat veszedelemnek ezt az egyetlen elhárító eszközt.

Mély tisztelettel és teljes bizalommal fordulunk tehát Nagyméltóságodhoz, hogy addig is, míg a bölcs kormány törvényes lépésekkel, szociális intézményekkel, a közlekedés fejlesztésével, a termelés fokozásával, a vámrendszer módosításával megszüntetné vagy legalább enyhítené az országos drágaságot, kegyeskedjék nekünk ideiglenes segítséget nyújtani és drágasági pótlék kiutalásával bennünket és a reánk bízott naggyfontosságú állami érdekeket, a közigazgatás, az igazságszolgáltatás, a tanítás szent érdekeit a romlástól megóvni.

Az állami tisztviselők országos egyesületének debreceni és hajdúvármegyei köre megbízásából.

Debreczenben, 1911. évi október hó 30-án.

Kazinczy Gábor,

elnök.

Dr. Kardos Albert,

titkár.

Rejtélyes bűnügy.

(Gyanus körülmények között halt meg egy fiatal leány. — Boncolás a kórházban. — A bűnös üzelmek áldozata)

Tragikus véget ért ma délután Kigyó-utca 51. szám alatt egy fiatal leány. Csorba Eszternek hívják a szerencsétlent. Halála után suttogni kezdtek a szomszédok, hogy így, hogy úgy, Csorba Eszter nem mult ki természetes halállal. A szóbeszéd a rendőrség fülebe jutott. Megindult a vizsgálat a Csorba Eszter rejtélyes halála ügyében, amely már eddig is pozitív eredménnyel járt. Kiderült ugyanis, hogy Csorba Eszter tényleg nem természetes halállal halt meg. Valószínű, hogy valami bűnös üzelmek lett az áldozata. Dr. K. Szalay Béla rendőrorvos megvizsgálta Csorba Eszter holttestét és annak felboncolását javasolta.

A tragikus véget ért leány hulláját beszállították a kórház halottas kamrájába. A boncolást holnap délelőtt fogják megejteni. A rejtélyes bűnügyről a «Debreczen» munkatársa a következőket írja:

Kigyó-utca 51. szám alatt lakott

Csorba Eszter egy egyszerű, szegényes kis cselédszobában. Mikor meglátogattam a holttestet, ott volt kiterítve egy rozoga padon, Szegény Csorba Eszter! Szederjes volt a szája széle és arcán, csodálatosan halovány arcán a vérvettségben elhaltak viaszársága huzódott meg. Ebbe a kis szobába élte le nyomoruságos életét a szerencsétlen leány. Ugyancsak kevés gyönyörűsége lehetett benne. Nem volt csoda, ha vasárnaponként vágyott valami után, ami elfelejteti vele a nyomoruságos hét küzdelmét.

Csorba Eszter is leány volt és már 21 éves. Szerelmre, csókra vágyott. Azt hitte, hogy joga van ehhez. Drágán fizette meg szerelmét. Most hült hidegen fekszik a kis cselédszobában. Szeretett! Ez volt minden bűne és ezért kellett meghalnia. Még pedig elég korán. Mindössze csak 21 éves volt.

Csorba Eszter megadta az árát annak, hogy még szeretni is mert. Eggedül hagyta

szégyenével, akit szeretett.

A szerencsétlen leány megakart szabadulni mindenáron a szégyentől. Hallgatott a rossz tanácsadókra. És elkövette a bűnt: megölte ártatlan magzatát, mielőtt még életet adhatott volna neki.

A bűnös manipulációk krónikájában mindennapos a Csobán Eszter históriája. De véletlenül épen Csobán Eszter megjárta. Nem sikerült az operáció és a szerencsétlen leány szégyelt orvoshoz fordulni. Ez okozta a vesztét. A nő a szoros értelemben elvérzett. Ezt állapította meg rajta K. Szalay Béla rendőrorvos is, aki gyanusnak találta a leány halálának körülményeit.

Csobán Esztert kiszállították a város véres hullaszállító kocsján a kórház halottas kamrájába. Ott fekszik most hidegen, dermedt tagokkal a szerelem áldozata.

A legerélyesebb vizsgálatot

indította meg a rendőrség a Csobán Eszter ügyében. Valószínű ugyanis, hogy a haláleset még több bűnös üzelmről fogja lerántani a leplet. Ki tudja, hogy hány szerencsétlen került annak az angyalcsinálónak a kezébe, aki Csobán Eszter szörnyű végét okozta?

Szükséges tehát a legerélyesebb nyomozás ebben a nem mindennapi bűnügyben, amelyből nem lehetetlen, hogy egész bűnügyi regény lesz. A gyanunak máris van pozitív alapja és valószínű, hogy az a lelketlen némbor, akinek Csorba Eszter is áldozatul esett, hamarosan hurokra fog kerülni.

Mindenesetre érdekes, sőt szenzációs fejleményeket várhatunk ettől az érdekes vizsgálattól. Csorba Eszter ugyan már halott és lezárt ajkai nem fognak vádra nyitni, de azért remélhetjük, hogy a bűnöst nem fogja elkerülni a büntetés. Debreczenben az utóbbi időben különben is több gyanus eset fordult elő, amely arra enged következtetni, hogy az angyalcsinálást nagyban üzik. A rendőrség tehát fokozott éréllyel dolgozik a Csorba Eszter rejtélyes bűn esetében.

Holnap boncolják fel

a kórházban Csorba Eszter hulláját. A boncolás fogja aztán véglegesen megállapítani, hogy tényleg bűnös manipulációnak a következménye a szerencsétlen leány korai halála. Azonban már a boncolást megelőzőleg nagyban folyik a vizsgálat és remélhetjük, hogy rövidesen eredményre is fog vezetni.

A szerencsétlen, elhagyott árvaleány. Csorba Eszter halála nem marad megboszulatlanlu. Mint ahogy már az így szokott lenni az eféle eseteknél, a rettegés fogja itt is nyomra vezetni a rendőrséget. Hiszen sok mindent beszélnek egy rejtélyes haláleset körül, de az is igaz, hogy «nem zörög a haraszt, ha nem fujja a szél.» A bűnös manipulációk pedig olyan nagy vigyázatlansággal folynak, hogy a bűnösök könnyen belesnek a hurokba.

Mindenesetre érdeklődéssel várhatjuk a holnapi boncolás eredményét és a vizsgálat további folytatását, amelyek szenzációs perspektivákat tárhatnak fel előttünk.

SZINHÁZ.

HETI MŰSOR:

Pénteken: Három feleség, operett.
Szombaton: Három feleség, operett.
Vasárnap délután: Millió, bohózat.
Vasárnap este: Három feleség, operett.

Ma, 1911 november 3-án, pénteken:
Ujdonság! Itt másodszor! Ujdonság!

HÁROM FELESÉG.

Operette 3 felvonásban. Irta: Bauer Gyula. Fordította: Mérei Adolf. Zenéjét szerzette: Lehár Ferenc. Rendező: Kassay Károly. Karmester Schusztér József.

Személyek:

Turi János	Kassay Károly
Lóri a felesége	Borbély Lili
Córalie, illetanár	Beleznay Margit
Olivia, szálloda tulajdonos	Csanády Irma
Hüneberg báró	Deésy Alfréd
Adhemár Ricardon órnagy	Falussy István
Sadi Baba	Máthé Gyula
Zvirina hivatalnok	Balogh Gyula
Wollrath hivatalnok	Perényi Kálmán
Róza, a Lóri szobaleánya	Kassayné
Alice, az Olivia szobaleánya	Ligetiné

HÁROM FELESÉG.

— Bemutató előadás. —

Lehár Ferenc pályafutása, — első operettje: a «Mulató istenek»-től kezdve a «Czigányszerelm»-ig, — folytonos emelkedés, legáltalában is komolyabb, zenei értelemben. Legnépszerűbb operettjei e két alkotása közé vannak ékelve (Vig özvegy, Luxemburg grófia). A Czigányszerelmében már kacérkodik a könnyebb stílusu opera-muzsikával s csupan egy néhány keringő- és táncszámban találja meg önönmagát. Természetes, hogy amennyit nyert zenei érdekesség tekintetben a réven, elvesztette azt a népszerűség vámján s a Czigányszerelm sikere, — az átlag-közönség előtt —, már nem vetekehetett a Vig özvegy stb. operettjei győzedelmességével.

A «Három feleség»-et jóval a «Czigányszerelm» előtt írta Lehár és pedig — balkézrel a Bauer Gyula vérszegény librettójára. A megboldogult budapesti Vigeopra mutatta be annak idején a darabját, melynek vezérkönyvében csak elvétve találunk rá a Lehár szubtilisen finom, artisztikusan pikáns, bájos melódia-gazdagságára, sőt a hangszerelemben is kevésbé ötletes, mint többi operettjeiben.

A darab szüzsége egy nőcsábász körutazási vállalkozó körül forog, aki budapesti feleségén kívül Párisban és Londonban is tart ugynevezett tartalékos feleségeket. A hosszúra nyújtott három felvonás végén azonban kiderül csalafintasága s a három asszony ugyancsak sarokbas zorítja a veszedelmes természetű Don Jánost.

Ami az előadást illeti, Zilahy énekes gárdája mindent elkövetett, hogy sikerre vezesse az operettet s e tekintetben legfeljebb tulbuzgóságról lehet szó. Hiába! A darab rendezője hiába igyekezett szinte felülmulni önmagát a leleményességben a végerecmeny csöndes, zajtalan sikertelenség jegyében alakult ki.

A három feleség szerepében Borbély Lili, Beleznay Margit és Csanády Irém (a felvonások kronológikus rendje szerint felsorolva) kedvességük, szinpadai készségeik arzenáljának minden fegyvereivel egyaránt és egyformán sikra szálltak, sikerült ének- és táncszámaik után sok tapsot kaptak. Az ensembléből kellemesen csengő szép hangjával, izléses előadásával kivált Falussy István, míg Deésy Alfréd és Ligeti Lajos sikerült, jóízű mókaikkal hatottak. Kisebb szerepében jó volt Máthé.

Kassay Károly a nem neki való szerepben is kiváló színész intelligenciájáról tett tanubizonyosságot s ő rendezte nagy körültekintéssel az előadást.

A zenekart Schusztér Károly vezette dícséretreméltó gondossággal.

(sz. z.)

Három feleség. Ma este kerül színre másodsor Lehár Ferenc nagysikerű operettje, a Három feleség. Az operettet az igazgatóság egymásután négyszer tüzte ki műsorára.

Vasárnap délután. Vasárnap délután az Artatlan Zsuzska operett kerül színre. Jegyek az előadásra előre válthatók.

Tárfu. Lengyel Menghért kiváló szinművét Zilahy igazgató feleleveníti és a jövő hét műsorára kitzte.

Kik lesznek esküdtek?

Az utolsó évnegyedi esküdt-szék megalakulása

Az 1911 év utolsó negyedére rendez esküdtkül sorsolták ki a következő debreceni polgárokat:

Dr. Balázs Bertalan ügyvéd, Balla Lajos asztalos, Bikfalvi László hentes, Bornemissza Károly ny. máv. főkalauz, Busi András gazdálkodó, Dietrich József birtokos, Dorsch Hugó asztalos, Dóczy Imre isk. felügy. tanár, Engeszer József ügynök, Erdődi Lajos építész, Fábian László kocsiigazgató, dr. Fejér Ferenc ügyvéd, Fisch Lajos bankigazgató, Gara Lajos birtokos, Gyarmati Pál kereskedő, Kardos Béla kereskedő, Kirschmann Horváth Henrik keres-

kedő, Kelemen Gábor birtokos, Krajnik József szatócs, Molnár Ernő birtokos, Müller Sándor szállító, Nagy Lajos szijgyártó, Nagy Lajos szapános, Ormós Gábor timár, Pap Gyula mosódás, Pálffy József tanár, Pinczér Imre birtokos, Sinai Imre bizt. hiv., Szatmári Ferenc birtokos, dr. Csath Sándor ügyvéd.

Pótesküdték lettek: Dr. Gál Zoltán ügyvéd, Ippen József kereskedő, Keiner Adolf borkereskedő, Keiner Dávid fakereskedő, Kovács Balázs kertész, Kovács Kálmán hentes, Krausz Kálmán bádogos, Márton Lajos szatócs, Simon György birtokos, Kovács Béla asztalos.

Ítélet után.

Regula és atyja

Mindenféle nagy szenzációt kellett a miskolci halálos ítélet. Az edelényi rablógylkosság az esküdtbíróági ítélete után még nem kerül ki a közönség érdeklődéséből; foglalkozni fog vele a Kuria is, amely elé a vádlott főlebbezése révén került a rémes ügy. Lengyel Zoltán védő, bár bizonyosra veszi, hogy a Kuria megsemmisíti az ítéletet, kegyelmi kérvényt is terjeszt a király elé a halálos ítéletnek életfogytiglani fegyházra való átváltoztatása iránt. A kegyelmi kérvényt — mint Geöcze Bertalan, a tárgyalás elnöke kijelentette, — a bíróság pártolól fogja fölterjeszteni.

— A vád nem szolgáltatott elég bizonyítékot amellet — mondta az elnök — hogy Regula egyedül gyilkolt.

A vádlott szülei, akik nyolc napon keresztül a törvényszék folyosóján álldogálva várták a teremből rkező híreket, rettentő izgalomukban már nem tudták bevárni az ítélethirdetést, tegnap este visszautaztak Edelénybe. Csak tegnap reggel, Miskolcra jövet, tudták meg az ítéletet. A szörnyű hír beteggé tette őket. Regula apja megkérte Lengyel Zoltán védőt, eszközölje ki, hogy a fiával találkozassék. Az ügyész ezt meg is engedte.

A cellába lépve, hangosan felzokogott az öreg ember, amikor megpillantotta rabruhába öltözött, megvasalt fiát. A halálraitelt fiu, meg a Sró apa egymzás nyakába borultak.

— Szegény anyád elpusztul bele... mondta Regula apja.

— Édesapám, bocsásson meg, bocsásson meg, — zokogott megtörtén, lesujtva Regula. — Eleget szenvedek, eleget bünhödöm. Van itt más gazember is, de azt nem érte utól a sors keze.

Az ügyész intett, hogy véget kell szakítani a találkozásnak. Az öreg ember sirva, lesujtva támolygott ki a cellából. A halálraitelt egyedül maradt.

Szintelen riportok.

Apróságok innen-onnan.

A debreczeni büntetőtörvényszék előtt fiatal tolvaj állott. A tizenhat esztendősi fiu a gazdája aranyóráját lopta el az éjjeli szekrényről és elzalogosította, a pénzt pedig vidám lányok társaságában elköltötte.

A tanuk között szerepel a vádlott atyja is, akit a tárgyalást vezető elnök már régen ismert, mert különféle büntettek miatt többször állott előtte.

Amikor a tolvaj apjának, a vén gonosztevőnek a kihallgatására került a sor, az elnök a lelkére próbált beszélni:

— Nem teszi helyesen, hogy a fiának rossz példát ad. Hiszen a fia azért züllik el, mert már kicsi korában az apját mint rossz példát látta maga előtt:

Sunyi mosolylyal felelte a vén bűnös:

— Nagyságos elnök ur, én nem adtam neki rossz példát. A gyerek az alatt, amíg felnőtt, engem nem is látott, mert én azalatt mindig börtönbe nültem.

Egy fiatal debreczeni irónk dupla családi életet él. Egyi knap a feleségét viszi délutáni kávéra, másnap a szeretőjét. Ő maga meglehetősen jól érzi magát e kétféle életben, de természetesen, hogy az asszonyok féltékenyek egymásra, főleg pedig a neveltségességtől irtóznak.

A napokban egy kellemetlen ember épp a törvénytelen párral találkozott. Az iró nem jött zavarba, hanem bemutatta a szeretőjét a felesége gyanánt.

Másnap a kellemetlen ember ismét megjelent az uzsonna-asztalnál. Egész otthonosan fogott kezét a törvényes nővel, csak akkor lepődött meg, amikor az iró zavartan ismét bemutatta most már a törvényes feleségét.

— A feleségem! — X ur!

— Oh kérem — mondta nevetve a kellemetlen ember — hiszen már ismerjük egymást. Tegnap méltóztatott bemutatni a nagyságos asszonynak.

Es az öldöklő, gyilkos pillantások tüzeben kedélyesen leült diskurálni.

UJDONSÁGOK

A „Debreozen” szerkesztősége és kiadóhivatala Darabos-u. 7. sz. a Telefon 412.

— Az új városi bérpalota. A város tanácsa tegnapi ülésén döntött a Piac-utca 26—28. sz. telkeken emelendő bérpalota munkálatainak ajánlatai fölött. A munkákat a következő vállalkozók kapták meg: Föld- és kőműves munka a Nagymagyaralföldi műszaki és építő részv.-társaságé 345.398 kor., burkoló munka Nagymagyaralföldi rt. 54.898 kor., kőfaragó munka Lukács Vilmos és testvére 17.521 korona, vasmunka Juhász István 44.275 korona, ács munka Kallós és Koch 35.871 korona, tetőfedő munka Kubinyi és társa 12.775 korona, bádogos munka Friedmann M. 32.094 kor., asztalos munka Dorsch Hugó 43.294 korona, padozati munka Kubinyi és Társa 37.867 korona, lakatos munka Weisz Ede 11.741 korona, mázoló munka Bartha Gergely 7274 korona, üveges munka Lám Sándor 9126 korona, szobafestő munka Thieszen Arthur 8945 korona, szobrász munka Nagymagyaralföldi rt. 3472 korona, vízvezeték és csatornázás Fekete Ödön 56.688 korona, központi fűtés és melegvízfejlesztés Brundl G. 104.758 kor., szemétygyűjtő Fekete Ödön 4255 korona, porszívó gépek Vacuum rt. 9674 korona. Villamos világítás a városi villamos telep. A tanács végül elhatározta, hogy a vasvázás portálé, vasbeton és felvonó munkákra új pályázatot hirdet, mert e három csoportra későn tették közzé a hirdetményt és kevés ajánlat érkezett be.

— **Ülés az egyháznál.** A debreceni ref. egyház árvaügyi bizottsága november hó 6-án délután négy órakor, az egyház tanácstermében ülést tart. Tárgyak: Folyó ügyek.

— **Előkészületek a sorozásra.** A hivatalos lap a honvédelmi miniszter rendeletét közli az 1912. évi ujonccsillítási előmunkálatokra vonatkozóan. A rendelet hosszasan foglalkozik azokkal az intézkedésekkel, melyeket a hatóságoknak a sorozás előkészítésére meg kell tennie, hogy rendes időben az 1889—91. években született állításkötelesek a sorozó-bizottság elé állhassanak.

— **A rendőrlégénység vizsgálja.** A rendőrlégénység első kiképzési tanfolyama véget ért. A rendőrök vizsgát tesznek e hó negyedikén délután három órakor a városháza nagytermében, ahol is be fogják mutatni előhaladásukat, melyet a tanfolyam hallgatása folytán nyertek.

— **Dr Kenézy Gyula esküje.** A városi tanács mai ülésén tette le az esküjét dr Kenézy Gyula, akit dr Ujfalussy József után a köz-kórház ideiglenes vezetésével megbiztak. Az eskütétel után Kenézy Gyula Körner Adolf tanácsnok kíséretében kiment a köz-kórházba, ahol dr Ujfalussy Józseftől átvette a köz-kórház vezetését. Dr Kenézy Gyula legújabb megbízatása elé is nagy várakozással tekinthetünk. Szükség is van a köz-kórház rendetlen viszonyai között egy olyan vezetőre, mint dr Kenézy Gyula, akinek személyisége a legnagyobb garancia arra, hogy végre rend lesz a köz-kórházban.

— **A Szikszai- és Tábornoki-ház építése.** A város tanácsa a Szikszai-Tábornoki-házak építésére beadott ajánlatokkal mai ülésén foglalkozott. A főmérnök jelentése alapján döntött a tanács az ajánlatok felett s a munkákat a legolcsóbb ajánlattevőnek adta ki. A központi fűtő, vasbeton, felvonó és vasvázás kirakatok munkálataira újabb versenytárgyalás lesz.

— **Új óriás a gyémántok között.** A legnagyobb gyémántokat Braziliában találják és ezeknek a gyémántóriásoknak a száma legutóbb a száma legutóbb szaporodott egygyel. A 255 karátos «Dél csillaga» után Estrella de Minasban egy 175 karátos gyémántot találtak. Az új gyémánt, éppen úgy, mint a «Dél csillaga», elliptikus alakú és homoru lapjai vannak. Egyébként Brazília már sokkal nagyobb gyémántot is produkált, itt találtak egy hatszáz karátos gyémántot, amely azonban szerencsés tulajdonosa butaságának esett áldozatul. A szerencsés gyémánt vadász meg volt gyűződve arról, hogy a valódi gyémántot nem lehet összehozni. Hogy meggyőződjék a nagy drágakő valódiságáról, egy ülőre tette s hatalmas kalapáccsal reá vágott. A kő a hatalmas csapás alatt természetesen darabokra törött, úgy, hogy a legnagyobb töredék amit meglehetett menteni, 8 karát súlyú volt.

— **Két szárcsáért két gyermekhalál.** Szege-ről írják: Lippay György dr. szegedi főgimnáziumi tanár tegnap délután vadászni ment a Szeged melletti erdőbe. Utjában a «Vértó» felett két szárcsát látott repülni, amelyeket vadászfegyverével ledurrintott. A vadászsákmány a tőba esett és minthogy a tanár nem tudott evezni, megkérte a tő mellett lakó Barát János bérkocsist, hogy segítsen neki a szárcsák part-rahozatalánál. A kocsis két gyermeke, a nyolc éves József és a kilenc éves Etel nagy örömmel vállalkoztak arra, hogy a tanárral a tő közepéig csolnakázzanak. Amikor a tő közepére értek, hirtelen vihar támadt, amely felborította a ladikot. A kis Barát József azonnal elmerült a habokban és egy újabb hullám a kis leányt is lesodorta a ladikról. Mindketten a vízbe fultak. A tanár csak egy óra hosszat tartó vergődés után erült partra. Rögtön jelentést tett a rendőrségnek, amely megindította a vizsgálatot.

— **Halálra forrázott gyermek.** Tegnap éjjel rémes szerencsétlenség történt a Kölcsey-utca 10. számú házban. Ott lakik ugyanis Kukli Mihály debreceni lakos, akinek volt egy három éves kis leánya. A gyermek a tüzhely körül sürgött-forgott s így történt, hogy magára rántotta a forró vízzel telt fazekát. A forróvíz Kukli Margitot ly súlyosan sebezte meg, hogy pár óra múlva behalt sérüléseibe. Minthogy a gyermek haláláért senkit se terhel felelőség, az ügyészség eltemetésére az engedélyt megadta.

— **A piros bugyeláris.** A Salétrom-utca 12. szám alatt levő korcsmában mulatott Balogh István az Ondód kerülője. Boros palackok álltak előtte és cigány húzta a fülébe. Szóval Balogh István fényesen mulatott. A mulatságnak azonban drágán adta meg az árát. A drága cigányok ugyanis lecsavarták a villany gyóit és kirabolták Balogh Istvánt. Piros bugyelárisát kivették a zsebéből és evvel együtt 22—30 koronáját is. Ures zsebbel ebredt Balogh István. Ez a piros bugyeláris szomorú históriája.

— **Megégett leány.** Cséparól jelentik: Vas József szentesi lakos tanyáján kenyeret sütöttek tegnap délelőtt. Vas tizennegy éves leánya ott állott a boglyakemence mellett, amikor hirtelen kicsapott a láng és elborította a leány ruháját. Az égő leány sikoltozott, de mire hozzátartozói behohantak és eloltották, annyira összeégett, hogy súlyos sérüléseibe estére behalt.

Apró hirdetések.

Tíz sorig 50 fill., minden további sor 5 fill.
Apróhirdetések előre fizetendők.

Egy jó családból való fin férfi szabó tanulónak teljes ellátással felvétetik Hatvan-n. 5. sz. alatt. Ugyanott egy darabszámos jó nagymunkás is felvétetik.

BOR! Borivók, ventőlégzők tartsák szem előtt, hogy főleg természetes, csupa fajborokat tartalmazó áron beszerezhetők. O-fehér, zöldes, fektója 60 korona, vörösa karmatos 58 korona, fekete bikavér 65 korona. Rendelhető 50 literes tordó is. Meggyőződésként önkéntes árként bérmentve 9 kilogrammos postamentű 4 koronkért küldők. — Cím: Pank Odva bor-nagykereskedő, Fiuma.

Növények, virágok

telelésre és gondozásra

a Rabkertbe elfogadtatnak. Bejelentések a debreczeni törvényszék fogházfelügyelőjénél teendők meg.

Meteor Villamos színház

Bocskai-tér 10.

Legkellemesebb szórakozó hely.
Debrecen város közönségének
Szombaton: 2 előadás. Este 7-9 óráig.
9-11
Vasárnap és ünnepnapokon: 3 előadás:
d. u. 5-7-ig, 7-9-ig és 9-11 óráig
Hétköznap: 1 előadás pont 9 ó. kezdődik

Kérje a 727. telefon számot

Ártatlan ZSUZSI operett

gramofon lemezeit

Molnár Testvéreknél

Gramofon, varrógép, kerékpár nagy raktára és javító műhely.

Villamfelszerelési cikkek raktára.

Volfram égők 2 kor.

Liniz 1909: aranyérem; legmagasabb kitüntetés

R. WOLF MAGDEBURG-BUCKAU
Képviselet:
Boros Artur okl. gépészmérnök,
BUDAPEST, VI., Teréz-közt 29.

Járkeres és helyhez kötött telített és szabadalmazott
**túlhevített gőzzel
működő lokomobilok**
WOLF eredeti szerkezete 10—800 lóerőig.

Az ipar és mezőgazdaság leggazdaságosabb, legtartósabb és legmegbízhatóbb üzemgépei.

Összegyártás 100 000 lóerőn felül

Folyó évi november hó 1-től

Papir-, író- és rajzszerkereskedésemet

a fényképezési szaküzlettel

a **Takarék- és Hitelintézet**

Piac—Csapó-utca sarkán levő palotájába (Piac-utca 12.)

helyezem át.

Tisztelettel **HOROVITZ ZSIGMOND**
TELEFON 330.

☞ **Költözködés miatt leszállított árak!** ☜